ΟΠΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΕΙ Η ΛΑΪΚΗ ΨΥΧΗ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Διὰ νὰ σταθῆ ὁ πολιτισμὸς τοῦ ἔθνους, πρέπει μέσα εἰς τὸν λαὸν νὰ ὑπάρχῃ ἡ φλόγα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ἰδανικὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον λέγεται Πατρίς. Καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ μέσα εἰς τὸν λαὸν ἡ πίστις πρὸς τὴν Πατρίδα, θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν οἰκογένειαν. Ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχουν αὐτὰ ριζωμένα εἰς τὸν λαόν, τότε φτερουγίζει καὶ ἡ ζωὴ τῆς ἐλευθερίας, ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζουν τὰ πάντα, καὶ ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖον θυσιάζεται οὕτω διὰ τὸν πολιτισμόν του.

Ἡ ἀθάνατος πατρίς μας ἔχει τὰς παραδόσεις της καὶ τὸν πνευματικόν της πολιτισμόν, ὅστις ἐγεννήθη καὶ ἐξηπλώθη δι' ἀγώνων καὶ θυσιῶν ὑπὲρ ζωῆς καὶ θανάτου πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ἔγραψε χρυσὰς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τόσον τοῦ πνευματικοῦ της πολιτισμοῦ, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἀγώνων τῆς πίστεως.

Ἐκ τῆς πίστεως πηγάζουν οἱ ὕμνοι τῆς βυζαντινῆς μας μουσικῆς, ἐκ δὲ τῆς ζωῆς τῶν προγόνων μας, τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι, ποὺ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μεταδίδεται πρὸς διαφύλαξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, καὶ μὲ ἀσπίδα τὸ κάθε ἔθιμον τοῦ τόπου. Ἐμεγαλουργήθησαν αἱ αὐτοθυσίαι τῶν ἡρώων μας. ποὺ στολίζουν τὰς λέξεις καὶ τοὺς στίχους των μὲ ὑπερηφάνειαν ἡμῶν τῶν ἀπογόνων.

Μικροὶ καὶ μεγάλοι, πολλάκις τοὺς ἀπαγγέλλομεν, εἴτε εἰς τὰς αἰθούσας τῶν σχολείων, εἴτε εἰς τὰς διασκεδάσεις μας, σὲ γάμους καὶ τραπέζια. εἴτε σὲ διάφορα πανηγύρια.

Ἐκτὸς ἀπὸ τούς ὡραίους ἐκείνους χορούς, κάθε τόπος ἔχει καὶ τὸ ἔθιμόν του, ποὺ ἀπὸ στόμα σὲ στόμα διατηρεῖ τὶς ἱστορικὲς ἐκφράσεις: «Κάθε τόπος καὶ ζακόνι, κάθε μαχαλᾶς καὶ τάξι». «Κάθε βουνὸ καὶ φλάμπουρο, κάθε δουνὸ καὶ κλέφτης». «Κάθε σπηλιὰ παπᾶς, κάθε παπᾶς καὶ δάσκαλος». Ἔτσι ξεπήδησεν ἡ λευτεριά, μὲ τὰ παλληκάρια τοῦ Μωρηᾶ καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη. Τρακόσια παλληκάρια του μὲ ἑπτὰ χιλιάδες Ἄραβες, Τούρκους καὶ Μουσουλμάνους τἄβαλαν στὸν Ἀχλαδόκαμπο καὶ τοὺς δεκατίζουν. Καὶ τὴν σημαία τους, στῆς Πάτρας τὸ Κάστρο στήνουν.

Νά!, ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς μὲ τὰ ἔνδοξα τραγούδια του, μέσα ἀπ' τὲς σπηλιές, μέσα ἀπ' τὰ λαγγάδια, μέσα ἀπ' τὰ βράχια ξεπροβάλλει καὶ μὲ τοῦ Ἕλληνος τὴν ψυχὴν ἀνδρειωμένου, γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν σταυρὸ στὰ ὄρη πολεμάει, καὶ τὴν οἰκογενειακὴ τιμὴ ποτὲ δὲν παρατάει· τὰ ὄρη σᾶν λέοντας προσπερνᾶ, γιὰ τὴν Μάννα του, ποὺ λέγεται Ἑλλάς.

Ποῦ εἶναι τώρα τὸ μεγαλεῖον ἐκεῖνο τῶν προγόνων μας, μὲ τὸν σημερινὸν ἐξωευρωπαϊκὸν πολιτισμόν, ποὺ ἀναζητοῦμεν, ἀντὶ νὰ προασπίσωμεν τὰ πατριωτικά μας τραγούδια καὶ νὰ διδάξωμεν τὰ παιδιά μας; Τί ἄραγε κάνει νὰ ἀποστρεφώμεθα, μερικοὶ νέοι τὰ δημοτικά μας τραγούδια; Ξεχνοῦμε πῶς ὅλοι μας προερχόμεθα ἀπὸ τὰ χωριὰ καὶ θέλομε νὰ παρουσιάσουμε τὸν Εὐρωπαῖο. Ποῦ λοιπὸν ἡ νοσταλγία τοῦ χωριοῦ μας; Ποῦ ἡ πατρική μας στέγη; Ποῦ τὸ Πάσχα καὶ τὸ γλέντι στὸ χωριό; Ποῦ τὰ ἐγχώρια ὄργανά μας καὶ αἱ διασκεδάσεις μας; Δὲν βαριέσαι, λέγει ὁ ἕνας, δὲν βαριέσαι, λέγει ὁ ἄλλος. Σήμερα ἔχουμε πολιτισμό. Ἄφες καϋμένε τὴν παλαιά σου ἐποχὴ καὶ μάθε νὰ ζήσῃς σᾶν ἄνθρωπος. Δὲς καὶ δὲν ζοῦσαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ παπούληδες σᾶν ἄνθρωποι. Θέλουν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν τὰ ὡραῖα ἔθιμά μας καὶ τὴν δόξαν μας, μὲ τὰ εὐρωπαϊκά των τραγούδια, τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς σάμπας καὶ τῆς καράμπας καὶ τόσα ἄλλα γελοῖα τραγούδια καὶ χορούς.

Ἐνῶ ὁ ἑλληνικός χορὸς μᾶς φέρνει τὴν χαρά, μᾶς ἐνθυμίζει τὴν δόξαν τῶν προγόνων μας καὶ φτερουγίζει μέσα μας πάντα ἡ Ἀθάνατος Ἑλλάς. Αὐτὸ εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς Πολ.τισμός.

Δ. Καλαντζόπουλος

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΔΙΑΤΙ ΗΝΕΧΘΗ Ν' ΑΠΟΚΑΛΗΤΑΙ ΖΩΝΗ;

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμε κ. διευθυντά,

Εὐαρεστηθεῖτε παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρίσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα τὰ κάτωθι:

Ἐκ τοῦ δημοσιεύματος τοῦ κ. Γαλανάκη «Πελοποννησος» 20 τρέχ., τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δημοσίως συγχαίρομεν, ἐπληροφορήθημεν τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξεν ὁ δώσας τὸ Σάββατον 17 τρ. διάλεξιν εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν «διακεκριμένος» ἐπιστήμων κ. Γ. Παπαδημητρίου καὶ τὸ συμπέρασμά του, κατὰ τὸν κ. Γαλανάκην, ἦτο ὅτι ἐκεῖνο, ποὺ καλοῦμεν ἡ θεωροῦμεν ψυχήν, εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ πρόκειται ἁπλῶς περὶ τῶν ἀντανακλαστικῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐγκεφάλου κ.λ.π. Συνεπῶς, μὴ ὑπαρχούσης ψυχῆς, οὐδὲ ἀθανασία ὑπάρχει, οὐδὲ μέλλουσα ζωή, οὐδὲ κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ἄνθρωπος εἰς οὐδέν διαφέρει τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ζώων. Αὐτὰ ἀπεφθέγξατο λοιπὸν ὁ ἄνευ ψυχῆς ψυχίατρος. Ἐκεῖνο ὅμως, ποὺ μᾶς ἐμβάλλει εἰς ἀπορίαν, εἶναι πῶς τὸ τόσον πυκνὸν καὶ ἐμφανῶς μεταξὺ κύκλου τῶν διανοουμένων. κατὰ τὸν κ. Γαλανάκην πάντοτε, ἀκροατήριον, ἠνέχθη νὰ ἀποκαλῆται ζῶον καὶ κτῆνος καὶ δὲν ἀπεδοκίμασε τὸν ὁμιλητήν.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι κυρίως ἡ ἀθάνατος ψυχή μας, καὶ ὄχι ὁ θνητὸς ἐγκέφαλός μας. Λυποῦμε θα πολύ, ποὺ δὲν παρευρέθημεν νὰ τὸν ἀποδοκιμάσωμεν ὁμιλοῦντα.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἕνωσιν Πατρῶν.

Ὁ πρόεδρος

Π. Δ. Γιαννικόπουλος

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ ΝΥΦΙΚΑ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ 17β - ΠΑΤΡΑΙ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

"ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ,,

Ἡ ἱστορία ξαναρχίζει.

Οἱ μικροὶ δάσκαλοι θὰ ντυθοῦν τὴ γιορτινή τους φορεσιὰ καὶ θὰ χυθοῦν στοὺς δρόμους. Ἡ νιότη, ποῦ ζητᾶ λίγη ἀνέμελη χαρά, θὰ ὁρμήσῃ στὸ πρῶτο ἄνοιγμα τῆς πόρτας. Θὰ ξαναρχίσῃ ὁ ἔρωτας νὰ πέρνῃ μορφὴ κάτω ἀπὸ τὰ σκεπασμένα πρόσωπα. Πόθοι κρυφοί, μύχιοι θὰ προβληθοῦν πίσω ἀπὸ τὸ ἀδιάφανο ἐπίπεδο τοῦ Καρναβαλιοῦ.

...Πάλι τὸ Καρναβάλι. Εἰρωνικές, ἴσως, αἰχμὲς μιᾶς ζωῆς γιομάτης ὠμότητα καὶ πράξη. Μιᾶς ζωῆς, ποὺ ἡ κίνησή της προβάλλεται μεγενθυτικὰ καὶ ἡ πορεία της ἐλέγχεται μεμψίμοιρα πίσω ἀπὸ τὸ γυαλί.

Καὶ θἄρθῃ ἡ ὥρα τῆς μάσκας γιὰ νὰ κρύψῃ ὄχι τὴ πράξη ἀλλὰ τὸν πράττοντα, γιὰ νὰ παραπλανήσῃ τὴ σκέψη τοῦ χρόνου. εἶναι τὸ Καρναβάλι μιὰ φορμαρισμένη παράλλαξη, μιὰ μεθοδικώτερη ἀπόλαυση τῆς χαρᾶς.

Καὶ τὸ σφάλμα δὲν βρίσκεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο. Μά, εἶναι στοὺς λόγους, ποὺ ὑπαγόρευσαν τὴν ἀνάγκη.

Ἡ ζωὴ χωρὶς μάσκα δὲν μπορεῖ νὰ κινηθῆ καὶ στὶς τρεῖς διαστάσεις της. Γι' αὐτὸ καλυμένη πίσω ἀπὸ τὸ σχηματισμένο χαρτόνι, μπερδεύεται ἀπαρατήρητα στὸ πυκνὸ φράγμα τῆς σερπατίνας, ἔτσι ποὺ νὰ περάσῃ ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ στὸν ἄλλο κόσμο, κεῖ ποὺ ὑπολογισμοὶ δὲν γίνονται μὲ τοὺς συλλογισμούς.

Εἶναι ἕνα κομμάτι τοῦ Διονυσιακοῦ κόσμου, τῶν συναισθημάτων καὶ τῶν αἰσθημάτων. Τοῦ κόσμου ποῦ ἡ ὕλη κυριαρχεῖ τῆς πνευματικῆς θεώρησης.

Δὲν χρειάζεται ἐδῶ νὰ ἔχεις ἀπόθεμα γνώσεων. Γιὰ νὰ γίνῃς ὁ Σειληνὸς ἀπαιτεῖται ἀπόθεμα ἐνεργείας.

...Πάλι τὸ Καρναβάλι...Εἰρων.κὴ παρένθεση στὴν ἀτέλειωτη πρόταση. Ἡ ζωὴ κι' ὁ ἔρωτας θὰ ἀνταμώσουν στοὺς ξέφρενους ρυθμούς. Θὰ κουνιθοῦν, θὰ πηδήσουν, μέσα ἀπὸ τὰ διπλωμένα κορμιά τους. μὲ ὅλη τὴ σοβαρότητα τῆς ἁμαρτωλῆς πρόθεσης.

Ὁ μικρὸς ἑαυτὸς θὰ ξεγυμνωθῆ καὶ μὲ τὴν εὐχέρεια τοῦ διαβασμένου θὰ σιγοτρίβεται κάτω ἀπὸ τὰ πολύχρωμα λαμπιόνια.

Εἶναι οἱ στιγμὲς γιομάτες ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἄρνησης, γι' αὐτὸ τὸ παηγύρι τῆς κατάλυσης νὰ περιβάλῃ μέσα σὲ ὅλο του τὸ χῶρο, τὴν ἀσύστολη διάσταση τῆς φύσης; Θὰ μπορέσῃ ἄραγε αὐτὴ ἡ μεγάλη σπηλιὰ νὰ χωνέψῃ μὲ ἀσφάλεια τὸν καυτερὸ πυρῆνα τῆς ἀνάγκης.

Ὅπως καὶ νὰ περιορίσωμε τὴ ζωή, ὅπως καὶ νὰ τὴν ἐντοιχίσωμε μέσα στὸ συγκεκριμένο χῶρο, θὰ ὑπάρξουν οἱ σπηλιές αὐτὲς τοῦ χρόνου, ὅταν ὁ ἄνθρωπος θὰ ξεκολύσῃ τὴ μάσκα, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ ἔγινε πρόσωπό του καὶ θὰ φορέσῃ τὴ μάσκα τοῦ Καρναβαλιοῦ, νοιώθοντας πίσω της περισσότερη ἀσφάλεια καὶ σιγουριά.

Κι' ὅταν ἡ φύση ξεχειλύσῃ, μένουν ἀνίκανες κι' αὐτὲς οἱ παρενθέσεις τοῦ χρόνου γιὰ νὰ ἐσωκλείσουν ὅλη τη λανθάνουσα ρύμη, Καὶ τότε ἔχομε τὶς θεομηνίες.

Μὰ σὲ κάθε θεομηνία ὑπάρχουν καὶ θύματα. Πολλὲς φορὲς ἐμεῖς οἱ ἴδιοι γινόμαστε καὶ θύματα τῆς ἴδιας μας τῆς θεομηνίας. Εἶναι οἱ στιγμὲς τῆς αὐτοπροβολῆς ἡ τῆς καταστροφῆς.

..."Ἔτσι λοιπὸν τὸ Καρναβάλι γίνεται μιὰ μεθοδικὴ ἀπόλαυση τῆς χαρᾶς. Μοιάζει κι' αὐτὸ σὰν ἐκείνη τὴν Τέχνη ποὺ ἡ ἁρμονία της ὑπάρχει μέσα στὸ σύνολο τῶν δυσαρμονιῶν. Κάπως ἔτσι καὶ ἡ μεθοδικότητά του στηρίζεται στὸ ἄθροισμα τῆς ἀσυναρτησίας καὶ τῆς σπατάλης.

Δὲν ὑπάρχει τρόπος, δὲν ὑπάρχει μέθοδος γιὰ τὴν ἀπόλαυση τῆς ἀνάγκης, ὑπάρχει μόνο «χῶρος ἐν χρόνῳ» γιὰ τὴν ἀπόθεση τῆς ἀνάγκης.

...Νὰ ἡ ζωή. Ἀπὸ τὴ κυτταρική της μορφή, στὴν ἄκρη τῆς «διαλεκτικῆς» της ἐξέλιξης. Ἀπὸ τὴν ἤρεμη τὴν ἁπλῆ παρουσία της, μέχρι τὴν ἔξαλλη καὶ ἄμετρη μορφή της.

Μοιάζει τὸ πάθος σ' αὐτές τὶς στιγμὲς σὰν τὸ ἀφηνιασμένο ζῶο. Ὅσο πιὸ μεγάλη εἶναι ἡ Ἀρρένα—ὁ καθωρισμένος δηλαδὴ χῶρος κινήσεώς του—τόσο πιὸ γρήγορα θὰ κουραστῆ καὶ θὰ ἐνδώσῃ στὸ δαμαστή του.

Ὅταν τὸ πάθος στενεύεται σὲ ἀπελπιστικὰ ὅρια, τότε γίνεται ἐκρηκτικὸ καὶ ἐπικίνδυνο.

Καὶ τὸ Καρναβάλι εἶναι ἡ ἡ Ἀρρένα ποὺ μέσα της ἀμβλύνονται τὰ πάθη. Εἶναι ὁ χῶρος ὁ «καθωρισμένος ἐν χρόνῳ» ποὺ ἡ αἰχμὴ ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπο σφυριλάτημα γίνεται λεία καὶ λαβή. Καὶ ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ πλαίσια καὶ τοποθετήσεις.

..."Ἔτσι ξεγελάστηκε ὁ ἄνθρωπος, ξεγελάστηκε τὸ πάθος του, ξεγελάστηκε ἡ ζωή.

Σπῦρος Π.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ «ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ»

Κατὰ τὴν μηνιαίαν συγκέντρωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Βασιλεὺς Γεώργιος» τῶν Ἀθηνῶν ὡμίλησεν ἡ κ. Λούλα Βαγενᾶ, ἐκπρόσωπος τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου, μὲ θέμα «Ὁ Μορφωτικὸς Σύλλογος Κυριῶν Πατρῶν καὶ ἡ συμβολή του στὴν κοινωνίαν».

Ἡ κ. Λούλα Βαγενᾶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα της μὲ πολλὴν γλαφυρότητα καὶ ἐκράτησεν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον κατεχειροκρότησε καὶ συνεχάρη αὐτὴν θερμότατα.

Τὴν κ. Λούλαν Βαγενᾶ παρουσίασε μὲ ὡραιοτάτην εἰσήγησιν ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων κ. Ἐλμίνα Παντελάκη.

Ἡ ὡραιοτάτη αὐτὴ ὁμιλία ἦτο ἕνας λαμπρὸς ὕμνος πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν καὶ ἀφοσιωμένην πρόεδρον τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου κ. Σοφῆ. πρὸς τὸ διοικ. συμβούλιόν του, πρὸς τὸ πλούσιον καὶ κοινωφελὲς ἔργον τοῦ Συλλόγου καὶ πρὸς τὴν Πατραϊκὴν κοινωνίαν.

Τὴν ὁμιλίαν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίαν των αἱ κ. κ. Παντελάκη, Λίνα Τσαλδάρη, Γ. Κοσμᾶ, Γιούρτ, Β. Λιανοπουλου, Θ. Ρακιντζῆ, Στασινοπούλου, Σφ. Χάρτ, Δ. Μερκάτη, Εἰρ. Μπογδάνου, Τ. Βλαστοῦ, Π Βασιλειάδου, Ν. Μπάλτα, Ελ. Ψημμένου, Μαρία Τυπάλδου, Ἐλ. Ποταμιάνου, Μ. Αὐδῆ, Κ. Παπαστεφάνου, Λ. Παληοῦ, Σ. Βέρα, Π. Κριμπᾶ, Ἐλ. Πιπινέλη, Ν. Δημητριάδου, Μ. Σωφρονοπούλου, Μ. Γεωργίου, Μ. Θεοφανίδου, Μ. Κραβαριώτη, Ἐλ. Πολυμεροπούλου, Μαραθέα, αἱ δίδες Π. Ἀργυλᾶ, Αἴγλη Ψάλτη, αἱ κ. κ. Μ. Κατσαροῦ, Μ. Δήμα, Χ. Μπόζνου, Θ. Σακελλαροπούλου, Ελ. Πατακάκη, Μ. Γερονίκου, Ν. Βορίση, Π. Δελοπούλου, Σ. Σκιαδαρέση, Κ. Δημητροπούλου, Κατσούλη, Ἰατροῦ, Γ. Χαρίτου, Ἀρβανίτη καὶ ἄλλαι.

Ἡ κ. Βαγενᾶ, κατόπιν ἐπιθυμίας τῆς προέδρου τοῦ «Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων» κ. Μομφεράτου, θὰ κάμῃ τὴν ὡς ἄνω ὁμιλίαν εἰς τὸ «Λύκειον Ἑλληνίδων» κατὰ τὴν προσεχῆ μηνιαίαν συγκέντρωσίν του.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

του ὄχι ὅμως καὶ διὰ συγκινήσεις προκαλουμένας ἐξ αἰσθημάτων, ὁπαδὸς τοῦ ρητοῦ «μὴ τὸ παίρνεις κατάκαρδα», δὲν παρουσιάζει, κατ' ἀναλογίαν, ηὐξημένην πίεσιν. Ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἀναλογία τῆς πιέσεως τοῦ αἵματος διὰ τὸν Γερμανὸν εἶναι μεγαλυτέρα, ποοηγεῖται ἐν τούτοις ὅλων ὁ εὐερέθιστος Γάλλος.

Ὁ Δρ Βέντσμερ ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα κατὰ πόσον θεωρεῖται ὡς αἰτία τῆς ἀσθενείας ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἡ παρατηρουμένη ἐπὶ ὅλων τῶν πλευρῶν τῆς ζωῆς. Ἀπεδείχθη ἀρχικῶς ὅτι ἡ πνευματικὴ αὐτοσυγκέντρωσις αὐξάνει τὴν πίεσιν τοῦ αἵματος. Μετρήσεις αἵματος, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἐπὶ πολλῶν Ἀφρικανῶν, Ἰνδῶν, Κινέζων καὶ Φιλιππίνων ἀπέδειξαν ὅτι, ἡ πιεσις τοῦ αἵματος ἦτο σχετικῶς ἠλαττωμένη. Ὁ Δρ Βέντσμερ ἀναφέρει ὅτι «αἱ ἔρευναι αὗται κατέστησαν σαφὲς ὅτι ἡ ὑψηλὴ πίεσις τοῦ αἵματος εἶναι μία κατ' ἐξοχὴν ἀσθένεια τοῦ «πολιτισμοῦ» καὶ ὅτι εἰς τὴν δημιουργίαν της συντελοῦν περισσότερον οἱ παράγοντες τοῦ περιβάλλοντος ἀπ' ὅτι ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις, Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ τεχνικὴ συντείνουν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς πιέσεως τοῦ αἵματος. Ἡ ηὐξημένη πίεσις ὅμως δύναται νὰ συντομεύσῃ τὴν ζωήν».

Ἐδουάρδος Μπάουερ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, τὴν 13ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀρχονται τὰ μαθήματα τοῦ δευτέρου ἐξαμήνου ἐν τῷ Κέντρῳ Ἀνωτέρων Φυσικῶν Σπουδῶν καὶ Φιλοσοφίας τῆς Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸν κύκλον τῶν σπουδῶν τούτων γίνονται, κατ' ἀρχήν, δεκτοὶ πτυχιοῦχοι ἢ καὶ τελειόφοιτοι τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον τυχγάνουν γνῶσται τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης.

Πρὸς τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον ὅπως ὑποβάλουν τὰς αἰτήσεις των εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Κέντρου (παρὰ τῷ Κέντρῳ Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν «Δημόκριτος», ἐν Ἀγίᾳ Παρασκευῇ Ἀττικῆς), μέχρις 28ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Ὁ κύκλος σπουδῶν τοῦ β' ἑξαμήνου περιλαμβάνει τ' ἀκόλουθα μαθήματα: Κλασσικὴ Μηχανικὴ Ι. Διαφορετικαὶ ἐξισώσεις, διανυσματικὴ ἀνάλυσις, θεωρία συναρτήσεων, ἀτομικὴ φυσική, Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Κβαντομηχανικήν, Κλασσικὴ Μηχανικὴ ΙΙ, Ἠλεκτρισμὸς καὶ Μαγνητισμός, Φιλοσοφία — Εἰδικὰ προβλήματα τῆς Γνώσεως, Φιλοσοφία τῆς Ἐπιστήμης ΙΙ, Διαφορικαὶ Ἐξισώσεις μὲ μιγαδικὰς μεταβλητὰς καὶ Γραμμικὴ Ἄλγεβρα.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του. Ὁδὸς Κανακάρη 146, τηλ. 28—41, Πάτραι.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, ἰατροῦ, εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ, τ. διευθυντοῦ ἀκτινολογικοῦ τμήματος Δημ. Νοσοκομείου Πατρῶν. Ἐργαστήριον Μαιζῶνος 52, τηλ. 40—46, οἰκία Ρήγα Φεραίου 2, τηλ. 36—66.

***

Νέα κλινικὴ μαιευτικὴ—χειρουργικὴ—γυναικολογικὴ ὁ «Ἅγιος Ἐλευθέριος», Ἀγ.Ἀνδρέου—Δημ. Γούναρη 7, ΑΛΕΚΟΥ Α. ΜΑΡΑΣΛΗ, μαιευτῆρος — χειρουργοῦ—γυναικολόγου. Ἀνώδυνος τοκετὸς μὲ ψυχοπροφυλακτικήν. Ἐξοπλισμὸς τέλειος, ὅλαι αἱ θέσεις. Τηλ. 54—84. Δεχόμεθα ἠσφαλισμένους Ι.Κ.Α., Σ.Π.Α.Π., Ο.Τ.Ε. καὶ λοιπῶν Ταμείων.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ἰατρὸς δερματολόγος — ἀφροδισιολόγος—Αἰσθητικὴ Δερματολογία—Σεξουαλικαὶ παθήσεις. Βότση 20. Τηλ. 20—14.

***

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΡΧΑΣ, παιδίατρος, ἐπὶ τετραετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ τμήματος νεογεννήτων καὶ προώρων εἰς τὸ μαιευτήριον «Ἀλεξάνδρα», δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181β ἰατρεῖον του, τηλ. 52—72.

***

ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ἰατρός. Εἰδικος φυματιολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ὁδὸς Ἀθαν. Διάκου 30, Ὑψηλὰ Ἀλώνια. Ἀκτῖνες Χ. Τηλ. 35—58.

***

Ὁ ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ, εἰδικός παθολόγος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ρήγα Φεραίου 95, τηλ. 24—22.

***

Οἱ ὀδοντίατροι ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ καὶ ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ δέχονται εἰς τὸ ἰατρεῖον των Μαιζῶνος—Παντανάσσης 29 (παρὰ τὴν Δημαρχίαν) τηλ. 36—89.

***

Ὁ χειρουργὸς ὀδοντίατρος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, τ. Assistent τῆς στοματολογικῆς χειρουργικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ (Γερμανίας ἐκπαιδευθεὶς ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν παθήσεων τοῦ στόματος, ἐγκατεστάθη καὶ δέχεται εἰς τὸν 1ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη—Κανακάρη, εἴσοδος ἐκ τῆς στοᾶς, τηλ. 49—22, οἰκίας 49—23.

***

Ὁ ἰατρὸς ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ, μαιευτήρ, χειρουργός, γυναικολόγος, εἰδικευθεὶς ἐπὶ πενταετίαν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του. Κανακάρη—Κολοκοτρώνη 52 (Νοσηλευτικὸν Ἵδρυμα «Λευκὸς Σταυρός»). Γυναικολογικαὶ παθήσεις, θεραπεία στειρώσεως, ὁρμονικαὶ διαταραχαί. Τηλέφ. 51—02.

***

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ μαιευτήρ, Κορίνθου 298. Τηλ. 35—60.

***

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ, ἀφροδισιολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ Βούρβαχη 8 (πλατεῖα Γεωργίου Α' 30). Τηλέφ. 28—77. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (ἀποτριχώσεις κ.λ.π.) ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.

***

Τὸ ἰατρεῖον τοῦ κ. ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ, εἰδικοῦ παθολόγου, τ. ἐπιμελητοῦ—διευθύνοντος ἰατροῦ τῆς παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, ἀριστούχου τῆς Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθέντος εἰς τὴν Β' Παθολογικὴν Κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου ἐν Γερμανίᾳ δι' ὑποτροφίας, μετεφέρθη ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 (ἔναντι ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου), τηλ. 21—81. Πάτραι. Ὧραι ἐπισκέψεων 8—12 π. μ. καὶ 4—8 μ. μ.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ—ΚΕΚΚΑ, ἰατρὸς μικροβιολόγος, Γούναρη 41, τηλ. 40—61, τηλ. οἰκίας 24—22.

***

Ὁ χειρουργὸς—ὀδοντίατρος Dr Π. ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (B. S., D.M.D.) Σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ Σικάγου, τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN. Ἐγκατεστάθη καὶ δέχεται εἰς τὸν 3ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη—Κανακάρη (ἔναντι ΟΤΕ) τηλέφ. 56—06.

***

Dr ΠΑΝ. Δ. Ρ